

Dato: 24. august 2011
J.nr.: 11/69327

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 462, alm. del. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 462:

"Ministeren bedes oversende Integrationsministeriets vurdering af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Elmi vs. the United Kingdom fra 28. juni 2011. Herunder bedes ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser dommen vil få i forhold til hjemsendelse af somaliske statsborgere fra Danmark, og hvad ministeren agter at foretage sig i anledning af dommen."

Svar:

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg som integrationsminister ikke har kompetence i asylsager.

Afgørelser om asyl træffes derimod af Udlændingetjeneste i 1. instans med klageadgang til Flygtningenævnet, der er et uafhængigt domstolslignende organ.

Udlændingetjeneste og Flygtningenævnet træffer afgørelse i asylsager på baggrund af den enkelte asylansøgers forklaring om sit asylmotiv sammenholdt med de til enhver tid foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland. Såfremt en asylansøger ikke er omfattet af beskyttelsen efter udlændingeloven, meddeles den pågældende afslag på asyl.

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Flygtningenævnet om et bidrag. Flygtningenævnet har oplyst følgende:

"Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har den 28. juni 2011 afsagt dom i en sag anlagt mod Storbritannien af to somaliske statsborgere (application no. 8319/07 and 11449/07). Domstolens væsentligste konklusioner kan sammenfattes således:

- Domstolen finder, at den generelle vold i Mogadishu aktuelt har nået et niveau, hvor enhver, der vender tilbage til byen, som udgangspunkt vil være i reel risiko for at bli-

ve udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, alene som følge af den blotte tilstedeværelse, medmindre vedkommende har tilstrækkeligt gode relationer på højeste niveau til magtfulde aktører i byen, der gør det muligt for ham at opnå beskyttelse (præmisserne 248-250). Det vil ikke være tilstrækkeligt, at den udsendte er medlem af en majoritetsklan (præmisserne 249 og 309).

- Artikel 3 udelukker i sig selv ikke anvendelse af et internt flugtalernativ (IFA) i resten af det sydlige og centrale Somalia, forudsat at den udsendte kan rejse til og bosætte sig i det pågældende område uden at komme i en reel risiko for overgreb i strid med artikel 3. I denne forbindelse accepterer Domstolen, at der kan være dele af det sydlige og centrale Somalia, hvor en udsendt ikke nødvendigvis vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med artikel 3, alene som følge af den generelle situation (præmis 270). Det vil imidlertid kun kunne lade sig gøre, hvis den pågældende har nære familiære relationer i det pågældende område, hvor vedkommende effektivt vil kunne søge tilflugt. Hvis den udsendte ikke har disse relationer, eller hvis disse relationer er i et område, hvortil han ikke kan rejse i sikkerhed, finder Domstolen, at der er en sandsynlighed for, at vedkommende vil se sig nødsaget til i stedet at søge tilflugt i en flygtningelejr (præmisserne 266 og 294).
- Hvis en udsendt persons familierelationer er i en region, der kontrolleres af al-Shabaab, eller hvis den udsendte er nødt til at rejse igennem et al-Shabaab kontrolleret område for at komme dertil, finder Domstolen, at vedkommende vil være i en reel risiko for overgreb, medmindre det kan påvises, at vedkommende har erfaring med at rejse og opholde sig i Somalia og derfor kan undgå opmærksomhed fra al-Shabaab (præmis 276-277). Dette er en følge af en tilbagesendt persons vanskelige muligheder for at leve op til al-Shabaabs strenge islamiske kodeks ("westernized", præmis 275).
- Hvis det er overvejende sandsynligt, at en udsendt vil være nødsaget til at søge tilflugt i en IDP-lejr, fx lejrene i Afgooye korridoren, eller i en flygtningelejr, såsom Dadaab lejren i Kenya, finder Domstolen, at der vil være en reel risiko for, at vedkommende vil blive udsat for behandling i strid med artikel 3 som følge af de humanitære forhold dér (præmis 295).

Det er første gang, at Domstolen i en konkret sag har lagt til grund, at den generelle vold i et bestemt område har antaget en så alvorlig og ekstrem karakter, at en udsendelse til området vil udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Dommen er ikke endelig og kan søges indbragt for Storkammeret inden for tre måneder.

Flygtningenævnet finder, at dommen - såfremt den bliver endelig - må forventes at medføre en ændring af nævnets praksis i forhold til somaliske statsborgere.

Flygtningenævnets Koordinationsudvalg har på denne baggrund den 30. juni 2011 besluttet at berostille behandlingen af verserende sager vedrørende somaliske statsborgere indtil vi-

dere. Det er endvidere besluttet at udsætte udrejsefristen i sager, hvor somaliske statsborgere har fået afslag på asyl og aktuelt er i udsendelsesposition. De pågældende vil herefter have lov til at opholde sig i Danmark indtil videre.

Det kan endvidere oplyses, at nævnet indtil videre har berostillet behandlingen af verserende sager vedrørende 17 personer. Nævnet har herudover udsat udrejsefristen vedrørende 59 personer.”

Det af Flygtningenævnet oplyste giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Søren Pind

